

Co je smyslem postní doby?

Půst, sebezápory, kající skutky, modlitba, almužny... to všechno můžeme dělat, ale není to cílem, nýbrž prostředkem. Smyslem a cílem postní doby je přiblížit se Stvořiteli a Vykupiteli člověka: k Bohu a jeho Synu Ježíši Kristu a likvidovat v sobě i kolem sebe zlo v jakékoliv podobě. Kde se však to zlo bere a kdo za to může? A je možné vůbec nad ním zvítězit? A JAK?

KDO STVOŘIL ZLO ??

Pan profesor na univerzitě položil svým studentům otázku: „Je všechno, co existuje, stvořené Bohem?“

Jeden ze studentů nesměle odpověděl: „Ano, je to stvořené Bohem.“

„Stvořil Bůh skutečně všechno?“ - ptal se dál profesor.

„Ano, pane,“ – odpověděl student.

Profesor pak pokračoval: „Jestli Bůh stvořil úplně všechno, znamená to, že Bůh stvořil i zlo, které existuje. A díky tomu je tedy i zlo Božím dílem. Ne naším.“

Když toto student vyslechl, ztichl. Profesor byl sám se sebou spokojen. Najednou zvedl ruku jiný student. „Pane profesore, mohu Vám položit otázku?“

„Samozřejmě,“ - odpověděl profesor. Student se postavil a zeptal se: „Existuje chlad?“

„Co je to za otázku! Samozřejmě že ano, tobě nikdy nebylo chladno?“

Studenti se zasmáli otázce spolužáka, ale ten pokračoval: „Ve skutečnosti, pane, chlad neexistuje. V souladu se zákony fyziky je chlad pouze nepřítomnost tepla. Člověka a předměty můžeme popsat a určit jejich energii na základě vyzařování tepla, ale nikdy ne na základě vyzařování chladu. Chlad nemá svoji jednotku, kterou ho můžeme měřit. Slovo chlad jsme si vytvořili my lidé, abychom mohli popsat to, co cítíme v nepřítomnosti tepla.“

A student ještě pokračoval: „Pane profesore, existuje tma?“ „Samozřejmě, že existuje“ - odpověděl profesor.

„Znovu nemáte pravdu! Tma stejně tak jako chlad neexistuje. Ve skutečnosti je tma díky tomu, že není přítomno světlo. Můžeme zkoumat světlo, ale ne tmu. Světlo se dá rozložit. Můžeme zkoumat paprsek za paprskem, ale tma se změřit nedá. Tma nemá svoji jednotku, ve které by-

chom ji mohli měřit. Tma je jen pojem, který si vytvořili lidé, aby pojmenovali nepřítomnost světla.“

Nakonec se mladík zeptal: „Pane, existuje zlo?“

Tentokrát profesor nejistě odpověděl: „Samozřejmě! Vidíme to každý den: brutalita ve vztazích mezi lidmi, trestné činy, násilí, všechno toto není nic jiného, než projev zla.“

Na to student odpověděl: „**Zlo neexistuje**, pane. Zlo je jen **nepřítomnost dobra**, tedy Boha. Zlo je výsledek nepřítomnosti lásky v srdci člověka. Zlo přichází tak, jako když přichází tma nebo chlad - tedy v nepřítomnosti světla, tepla a lásky.“

Profesor usedl a mlčel...

A ten mladý student se jmenoval **Albert Einstein**.

JE MOŽNÁ ZÁCHRANA ??

V pátek rádio informuje o nějaké bezvýznamné věci – kdesi v daleké vesnici v Indii zemřeli tři lidé na dosud neznámý virus chřipky.

V pondělí ráno slyšíme, že mrtví už nejsou jen tři ale třicet tisíc. Kontrolní zdravotní úřad Spojených států vysílá tým odborníků, aby to prozkoumali.

V úterý se to už netýká jen Indie, ale i Pákistánu a Afghánistánu. Zpráva vychází ve všech denících. Říkají tomu „Tajemná chřipka“ a všichni se ptají: „Jak ji dostaneme pod kontrolu?“

V Evropě nastává panika a hranice se uzavírají. Přesto už se začíná umírat i v Evropě a USA.

Následující den se lidé shromáždí v kostelích, aby se modlili za nový lék. Vědci pokračují v hledání protilátky, ale zdá se, že nic nezabírá. Brzy přijde dlouho očekávaná zpráva: „Byl rozluštěn kód DNA nového viru. Může se vyrobit protilátka. Je však potřebná krev někoho, kdo není nakažený. A hned se šíří výzva, aby všichni šli do nejbližší nemocnice a dali si udělat krevní testy.“

Přichází také jeden otec s celou rodinou. V nemocnici po testech přijde lékař a vyvolává jedno jméno. Nejmenší z jeho dětí tahá otce za kabát a říká: „Tati, to je moje jméno!“ Než se otec vzpomene už chlapce odvádějí: „Počkejte!“ A oni odpoví: „Všechno bude dobré, jeho krev je čistá. Věříme, že

má správnou krevní skupinu.“

Za pět minut vyjde lékař zpět, směje se a křičí. Je to poprvé po týdnu, co se někdo dokáže smát.

Lékař jde k otci a říká: „Děkujeme, pane, krev vašeho syna je čistá, můžeme vyrobit protilátku“.

Zpráva se šíří všemi směry, lidé pláčí a křičí radostí.

Tehdy znovu přichází k rodičům lékař a říká: „Můžeme si s vámi chvíli pohovořit?... Jde o to, že jsme nepočítali s tím, že dárce bude dítě. Potřebujeme, abyste podepsali souhlas na darování krve“

Zatímco otec čte papíry, uvědomí si, že tam není specifikované množství krve a ptá se: „Kolik krve?“

Lékařův úsměv zmizí a odpoví: „Nevěděli jsme, že to bude dítě. Nebyli jsme na to připravení. Potřebujeme použít všechnu krev!“

Nevěřícím otec oponuje: „Ale...ale.“ Lékař pokračuje a naléhá: „Nerozumíte, mluvíme o léku pro celý svět! Prosim vás, podepište. Potřebujeme všechnu krev!“

Otec se ještě zeptá: „A nemůžete mu dát transfúzi?“ Odpověď: „Jak najdeme další čistou krev, uděláme to... Podepište. Prosim! Podepište!!!“

V tichosti a jako ve snu otec podepisuje. Pak mohou jít ještě za synem: „Tati, mami, co se děje?“ Bere jeho ruku do své a říká mu: „Synáčku, tvoje matka a já tě velmi milujeme, milujeme tě a nikdy nedovolíme, aby se ti stalo něco, co není nevyhnutelné. Chápeš?“ A už se lékař vrací a říká: „Je mi líto, ale musíme začít, lidé na celém světě umírají...“ Odcházejí a zdálky ještě slyší: „Tati, mami, proč mě tu necháváte samotného?“

Týden na to pohřbívají svého syna... přijde jen pár lidí, a to ještě s falešným výrazem ve tváři. A otec jen s bolestí v srdci říká sám sobě: „Můj syn zemřel kvůli vám!!! Zajímá vás to vůbec?“

A přesně to chce Bůh říci i nám: „Můj syn zemřel pro vás a vy nedokážete pochopit, jak vás miluji“

Je zvláštní vidět, jak lehce lidé odmítají Boha a pak se ptají, proč je na tom svět stále hůř.

Je zvláštní vidět, jak věříme všemu, co píšou noviny, ale neustále pochybujeme o tom, co říká Bible.

Je zvláštní, jak se den co den namáháme, abychom měli více majetku na zemi, ale málo se staráme, abychom si nahromadili poklady v nebi.

Je zvláštní, když někdo říká věřím v Boha, ale svými skutky dokazuje, že má jiné úmysly.

Je zvláštní, jak rychle se šíří nejrůznější vtipy (slušné i neslušné), vymyšlejí se drahé "výchovné" programy, ale zakazuje se mluvit ve školách o Kristu.

Zlo existuje, ale vždycky je to pouze nepřítomnost dobra. Řešení je tedy snadné: **Konej dobro a ubude zla.** A to je smyslem nejen postní doby, ale celého křesťanství. JEN KRISTUS JE VÍTEZ NAD ZLEM I JEHO NÁSLEDKY!

POVZBUZENÍ K PŘIJETÍ BOŽÍHO ODPUŠTĚNÍ (svátost smíření – zpověď)

Jako dospívající hoch jsem měl potíže „chodit ke zpovědi“. Vždy to bylo s velkým strachem. Jednou jsme jeli na pouť a k tomu samozřejmě patřilo navštívit i zpovědnici. Zase strach a nervozita, jak to nejlépe sdělit, jak svá přestoupení přesně popsat, kolikrát to bylo, v jakých situacích, jen aby se mě zpovědník už nemusel nic vyptávat – to jsem přímo nesnášel... A tak s plnou hlavou připraveného vyznání jsem vešel do zpovědní místnosti... Kněz ani nečekal až pozdravím a hned s radostným úsměvem pronesl: „Vítej, mladý příteli!

Pojď si klidně sednout, tak se lépe povídá. A než začneme, tak mi nejprve řekni, co se ti v poslední době povedlo, z čeho máš radost a čeho si na sobě vážíš!“ Byl jsem z toho vedle. Měl jsem přece plnou hlavu svých hříchů a slabostí. A tak jsem chvíli mlčel. Pak jsem začal něco koktat. Přerušil mě: „Vidíš, to jsme celí my. Myslíme si, že se Bohu nejvíce zavděčíme, když budeme sami sebe stále vidět jako ty největší hříšníky... Jistě se dá namítnout, že je to přece pravda. I já jsem se to tak kdysi učil. Ale přesto si myslím, že *takhle to Bůh nechce!* Že dopředu počítá i s našimi chybami – O velikonocích přece zpíváme: „Šťastná to vina, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený“. A ty ani nedoveš říct, čeho si na sobě vážíš, jaké dary a schopnosti od Boha máš. Tak to je, hochu, naposlady. Do příště si to za pokání pěkně promysliš. A víc se raduj! A teď ty tvoje hříchy...“

Dodnes jsem tomuto knězi vděčný, i když jsem ho už pak nikdy nepotkal. O jeho radě jsem přemýšlel a přijal ji. Bůh přece nechce, abychom se trápili. Chce nás vidět především šťastné a spokojené, plné radosti nad jeho slovem a jeho dary. Dál jsem sice zůstal hříšníkem, tak jako asi každý člověk, ale už vím, že nás Bůh stvořil pro radost, a tak se nemáme čeho bát. Ani sami sebe, že zase zhřešíme. To Bůh přece ví! A také si pamatuji ještě jednu radu (už nevím sice od koho): „Dábel se nejvíce bojí radostných lidí.“

Z cyklu: „Bůh v mém životě“ – Z. P.

ŽIVOT SE SKLÁDÁ Z MALIČKOSTÍ

Utajený sponzor. Na náměstí malého města stály dva hotely. V horní části hotel bohatého Žida Weissmanna. Ten do své „nóbl“ restaurace pouštěl jen bohaté, méně majetní a chudí měli vstup zakázán. Prý by to odrazovalo bohaté zákazníky. Lidé ho za to kritizovali a neměli rádi – ten lakomec! O to větší oblibě se těšil majitel restaurace na dolním konci náměstí, Žid Hilsner, který ochotně pohostil každého, a ty nejchudší často i zdarma.

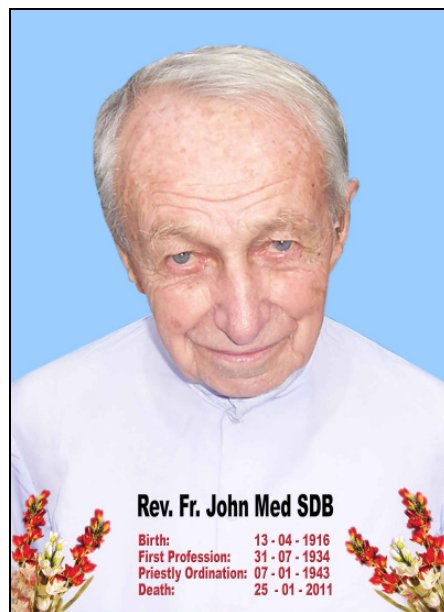
Jednoho dne hoteliér Weissmann náhle a nečekaně zemřel. Lidé se sice sešli na pohřbu, ale spíše z povinnosti než z úcty k zemřelému lakomci. Po smutečním obřadu šla celá obec, jak bylo vždy po pohřbu zvykem, posedět do Hilsnerovy restaurace. Čekalo je ovšem nemilé překvapení. Sám majitel stál mezi dveřmi svého podniku, zastavil dav a sdělil jim, že dovnitř pustí jen toho, kdo za útratu řádně a hned zaplatí. A tak tomu prý bude od tohoto dne stále. Pro chudé a neplatící je trvale zavřeno. Lidé nevěřili svým uším. To že je ten starý štedrý Izák Hilsner? „Co se stalo, Izáku?“ Konečně se někdo zeptal, „vždyť i pro chudé jsi vždy něco měl!“ „Měl,“ odpověděl Hilsner, „ale kdo si myslíte, že to za vás všechna ta léta platil?“

Knoflíky na polštáři. Jedna starší žena po mnohaletém manželství vzpomíná: „Asi každé manželství má své rituály. U nás je to tak, že já nejprve jdu večer do koupelny, manžel zatím nachystá postele. Od dětství jsem byla zvyklá mít knoflíky u polštáře dole, někde pod zády, ale manžel je vždy připravil obráceně, knoflíky za hlavou. Já jsem vždy přišla a polštář automaticky obrátila a nic jsem neříkala. Až nyní, po mnoha letech jsem se manžela na to zeptala. Odpověď byla překvapující a hřejivá.

Po svatbě jsme často jezdili k oblíbenému strýci a tetě, bezdětným a mnohem starším manželům, pověstným však svou životní dobrotou. Jednou jsme i přespali. Já jsem šla tetě pomoci s nádobím, muži zatím chystali postele. tehdy strýc mého manžela poučil, že je dobré polštář pokládat tak, aby netlačil, tedy knoflíky nahoru za hlavu. A můj muž to pak celá léta beze slov dělal. To mě úplně vzalo. Můj muž, ze kterého slova „mám tě rád“ vypadla snad jen třikrát za celou dobu našeho manželství, dokázal, že to, co mi tak málo říkal, dával beze slov najevo každý večer. Bylo to jen potichu a já to tak dlouho neslyšela.“ (Z knihy Maxe Kašparů)

Smyslem postní doby jsou skutky lásky. Nezáleží, jak velké jsou, ale musí být upřímné!
Všem krajanům užitečné prožití postní doby, mnoho krásných chvil s naším nejprve ukřižovaným, ale pak vzkříšeným a vítězným Pánem přeje a žehná váš misionář

Otec Antonín

Rev. Fr. John Med SDB

Birth: 13 - 04 - 1916
 First Profession: 31 - 07 - 1934
 Priestly Ordination: 07 - 01 - 1943
 Death: 25 - 01 - 2011

DÍLA OTCE JANA MEDA, KTERÁ JSME NAVŠTÍVILI

Začátkem listopadu jsem měla to štěstí, že jsem mohla spolu s kamarádkou navštívit misionáře otce Jana Meda v Imphalu. Cestou za ním jsem měla možnost poznat také mnoho míst v nedotčené přírodě, kde otec Med působil.

Představa, že když do tohoto divokého kraje, zdejších nepohodlných kopců, přišel otec Med, tak tu nebylo nic, a on tu z ničeho začal budovat školy, mě čím dál více přiváděla k úžasu. Převážná část krajiny je zarostlá džunglí a bambusovým lesem. Kopce jsou zde velmi strmé, ale hliněné s kamením, proto jsou tu velmi časté sesuvy půdy a je velmi obtížné postavit celoročně sjízdné silnice. Vesnice jsou tradičně stavěny na vrcholcích, a proto tu je také problém se zásobováním vodou.

Všude jsem jako krajanka otce Meda byla přijata s vlídnou a otevřenou náručí. Je víc než jasné, že se otec Med svou pra-

ci, vytrvalostí a laskavostí zapsal do srdcí tisíců místních lidí. Všude, kde otec Med působil, jsou fungující centra, která dětem z hor přináší vzdělání a to s ohledem na jejich kulturu, jazyk a tradice.

Nevím, jak se to všechno otci Medovi podařilo udělat. Je jasné, že sám by to nezvládl. Pomoc četných dárců z bývalé vlasti i krajanů ze světa je zřejmá. Každopádně této práci obětoval celý svůj život, a aby jeho práce nebyla zbytečná, je třeba v jeho dílech pokračovat, jak si to i on sám přeje: „**Běžte a pokračujte v práci, která začala. Rád vám požehnám a budu se za vás modlit!**“

Lidé si tu váží jak otce Meda, tak i sponzorských zemí, protože dobře vědí, že bez dárců by toto všechno nebylo možné. Cení si každého, kdo jim pomáhá a svoji vděčnost vyjadřují i navenek. Tak jak to ukázali mě – hudbou, zpěvem a tancem - jak je to pro jejich kulturu příznačné.

Dvě dobrovolnice z Prahy

V neděli **23. ledna 2011** dokončila svou dlouhou životní cestu česká misijní sestra **Ludmila Hrabcová**. Zemřela v mateřském klášteře ve Frastanz u Feldkirch ve věku 92 let. Většinu života prožila v Jižní Americe, kde byla učitelkou francouzštiny, chemie, filosofie a náboženství. 12 let vykonávala také službu hlavní představené řádu Misijních sester sv. Františka

„Náš student teologie“ Jiří ZEMAN nám píše:

Milí přátelé a dobrodinci ve Švýcarsku! Ozývám se ze semináře v pražských Dejvicích, kde se připravuji ke kněžské službě. V současné době jsem ve druhém ročníku. Je nás tu celkem 26 studentů v pěti ročnících ze všech českých diecézí a naši dva představení.

Pocházím z věřící rodiny, kterou tvoří můj tatínek Jiří, maminka Veronika, sestra Veronika a já – po otci taky Jirka. Tatínek vyrůstal na Moravě v Beskydech, maminka žila v jižních Čechách. Oba se potkali v Praze a zde založili rodinu. Otec pracuje u České pošty, matka je bohužel už 17 let v invalidním důchodu. Sestra studuje druhým rokem varhanní hru na Pražské konzervatoři.

Byl jsem vystaven mnoha dobrým vlivům, které mne formovaly a stále formují na dobrodružné cestě za Kristem. Čím delší dobu jsem v semináři, tím jasněji vnímám, jak zásadní vliv měla na můj život i pro mé rozhodnutí připravovat se ke kněžství moje rodina, příbuzní a dobří lidé, kteří se třeba jen mihli v mém životě a více už jsem je neviděl.

Váš misionář a přítel naší rodiny P. Antonín mi předává vaše dary, a proto chci touto cestou vyjádřit své velké díky za vaši podporu, které si nesmírně vážím. Je mi velkým povzbuzením, že, ač se zatím osobně neznáme, přece máte chuť mě podporovat na mé cestě.

Srdečně zdravím, vše dobré vašim rodinám přeje a o velikonocích ve Švýcarsku na shledání s vámi se těší **Jiří Zeman**, bohoslovec z Prahy.

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (*přátelské posezení* ve farním klubu po mši svaté každou *poslední neděli* v měsíci!)
- Winterthur:** každou sobotu v **18.00** hod. v kapli P.Marie u kostela St.Ulricha Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (*přátelské posezení* ve farním klubu po mši svaté každou *druhou sobotu* v měsíci!)
- Bern:** každou **1.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinistr. 26
- Aarau:** každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93 (V Bernu, Aarau i Luzernu po mši svaté také *přátelské posezení* u kafe)
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich.(Končí **13.04.2011** a opět začíná **04.05.2011**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.45** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“, v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (Končí **07.04.2011** a opět začíná **05.05.2011**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. ve **20.00** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich
- Slovenské mše sv.:** v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **18.00** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele **St. Julien**, 3,Rue Virginio Malmati, Mayrin 2. **POZOR!! na změnu místa i dne a doby začátku bohoslužeb v Ženevě!!!**
v **Lausann:** každou **3.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v Chapelle du Servan, 12, Ch. Eugène-Grasset

Aktuální informace České i Slovenské misie najdete také na www.slovaci.ch !!!

MIMOŘÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA se letos koná od **14. do 17. dubna** na obvyklém místě ve Flüeli-Ranft v rodinném pensionu manželů Langových: Klausenhof. Obnovu povede **Otec Cyril Vojtěch KODET**, provinciál českých karmelitánů.

Pravidelní účastníci už máte pozvánky doma; **nezapomeňte** včas poslat přihlášku nebo aspoň telefonicky u paní Jobové: **T: 055-240 52 22 do 31. března**; později přímo u Langů: **T: 041-666 37 77!** Cena celého pobytu (ubytování + celodenní strava) pro jednu osobu v jednolůžkovém pokoji je **250,- sFr**, ve dvoulůžkovém **200,- sFr**.

NÁRODNÍ POUŤ DO EINSIEDELN: V letošním roce **2011** se koná v neděli **5. června**, poutní mše začíná ve **12.30** hod. Účast na pouti slíbil plzeňský biskup **Otec FRANTIŠEK RADKOVSKÝ**.

Prosím krajany, abyste si na tento termín **neplánovali žádné jiné akce**, abychom se aspoň jednou za rok mohli sejít v hojném počtu!!!

POZVÁNKA DO ŘÍMA: Také letos je možnost prožít společný týden v Římě v rámci konference Českého náboženského střediska VELEHRAD. Mohou přijet i nečlenové střediska. Konference trvá pouze jeden den, jinak se konají prohlídky Říma, návštěvy poutních bazilik, audience se Sv. Otcem, a také celodenní výlet do okolí zakončený večerem u dobrého vína. Kdo by se z krajanů chtěl zúčastnit, ať se sám nahlásí v českém poutním do-

mě Velehrad, 00 165 Roma, Via delle Fornaci 200. **Tel: 0039-06-636 256**, nebo e-mail adresa: velehrad@libero.it
Letos je pro krajany rezervován poutní dům od **1. do 8. října**, Nocleh se snídaní stojí 21,-Euro (je v tom už i nový poplatek 2,-E městu) na osobu a den, ubytování ve 2-3 lůžkových pokojích. Dopravu si zařizuje každý sám.

ZRUŠENÉ BOHOSLUŽBY

WINTERTHUR: sobotní mše sv. budou vynechány v následujícím čtvrtletí v těchto dnech: **16.4.** (duchovní obnova ve Flüeli); **23.4.** (Bílí sobota) a **30.4.!**

AARAU: Mše sv. **17.4.** (Duchovní obnova ve Flüeli)

LUZERN: Mše sv. **24.4.** (Velikonoční neděle)

POUŤ NA MARIASTEIN (slovenská) ke Dni matek se letos koná **8. května**. Mše sv., při které bude **1.svaté přijímání** slovenských i českých dětí, začíná ve **12.30** hod.

HOSPODAŘENÍ ČES. MISIE ZA ROK 2010: Příjmy činily celkem **+33.708,- Fr** (sbírky, dary a příspěvky). Celkové výdaje: **-35.484,- Fr** (běžný provoz, kancelář, časopis, cestovní náklady, charita..), schodek **-1.776,- Fr**. Také v tomto prvním čísle Hlasu misie si vám dovolujeme přiložit **složenkou na příspěvek** pro náš časopis i činnost České misie ve Švýcarsku. Za každý váš dar už předem srdečný dík!! **Pokud můžete a jste ochotni přispět něco navíc i na „našeho“ studenta teologie, napište do kolonky “sdělení příjemci“: např. +20,- student.**

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044 -241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch